

[Pia Kjærsgaard]

ser stort på de økonomiske dispositioner, folk har truffet, og bare forventer, at de stadig væk skal have tillid både til Folketinget, til retsvæsenet osv.

Fremskridtspartiet vil i hvert fald gøre, hvad vi kan for efter lovenes ikrafttræden hele tiden at påpege de uheldige konsekvenser, som de måtte få, og således bedre sent end aldrig at få fjernet de værste tidsler og ryddet det værste ukrudt ud af denne kartoffelmark.

Albrechtsen (VS):

VS kan i alt væsentligt – vi har jo ikke medlemmer i boligudvalget – tilslutte os det betænkingsbidrag, som Socialdemokratiet har indleveret, derunder også indstillingen om ved tredje behandling at forkaste L 10. Der er intet i de ting, der er kommet frem, der kan rokke ved den vurdering, som vi gav udtryk for under førstebehandlingen i sidste uge.

Vi kan stemme for de ændringsforslag, som foreligger, men det ændrer altså ikke på, at dette her i sin helhed er en dårlig ting. Vi tror ikke på, at dette indgreb kan bringe et så kraftigt rentefald igennem, at der vil kunne blive tale om, at der ikke bliver forhøjelser af huslejen for folk, der skal etablere sig som førstegangskøbere; unge med børn f.eks. vil blive ramt. Om det lige nøjagtig bliver de 19 pct., som Socialdemokratiet anfører i betænkningen, ved jeg ikke, men vi tror ikke på, at dette vil kunne føre til et sådant prisfald, som SF har lagt til grund for sin opfattelse. Det finder vi er en hasarderet bedømmelse.

Vi mener, at det faktisk har været regeringens formål, at det skal virke begrænsende på byggeriet ved at gøre det dyrere for folk at bygge hus og etablere sig. Det er jo teorien om denne forfærdelige overophedning af byggeriet, som har ført regeringen til at fremsætte lovforslaget i denne form. Og det er netop hensigten sammen med nedskæringen af de kommunale bygge- og anlægsarbejder at befordre en samlet nedgang i byggeriet og beskæftigelsen, fordi man dermed tror at kunne ramme fagbevægelsen og svække fagbevægelsens styrke inden for byggesektoren. Det er det klare klassepolitiske udgangspunkt for regeringen i denne sag, og det er ganske indlysende, at et sådant udgangspunkt hver-

ken kan eller vil VS på nogen måde have lod eller del i.

Nu nåede jeg lykkeligtvis for et stykke tid siden til enighed med hr. Jes Lunde om, at hovedlinjen for oppositionen må være den uforsonlige oppositionspolitik linie og måske ikke så meget den konstruktive oppositionspolitik, som man kalder det, men jeg vil i hvert fald sige, at hvis man eksemplificerer begrebet »konstruktiv oppositionspolitik« med at gå ind i forslag som dem, der ligger her, så er jeg endnu mere bestyrket i den opfattelse, at konstruktiv oppositionspolitik er en dårlig ting.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Det er værd med de kritiske bemærkninger, der er fremført om det ændrede miks for realkreditbelåning, stadig at huske formålet med den samlede justering, kartoffelkuren: at fastholde det danske samfund som et lavinflationssamfund og som et lavrentesamfund. Det, man gør i forbindelse med lånemiksningsen, er, at man tilpasser lånevilkårene for ejerboligen, så de passer til et lavinflationssamfund og et lavrentesamfund.

Når hr. Bakholt taler om de vilkår, man byder ejerboligfolket i denne regering, er det værd at huske, hvordan vilkårene for ejerboligfolket egentlig var tidligere, da man havde højinflation og højrente. Man kan som udgangspunkt bruge det hus, som kreditforeningerne bruger som den moderne familien Danmarks første bolig, et hus på 134 m², der lige er opført. Det koster efter kreditforeningernes skøn ca. 1 mill. kr.

Dette hus ville med en højrente på 20 pct., som vi kendte den fra før 1982, have en nettoydelse pr. år på 81.300 kr., vel at mærke efter skat. Det samme hus efter de nye låne-regler, under denne regering, vil i nettoydelse efter skat: koste 56.800 kr. Der er altså tale om en udgift, der er 33.500 kr. lavere. Af denne mindre udgift bruger man så 8.900 kr. til opsparing, men der er dog stadig 24.600 kr. til yderligere forbrug. Det er altså blevet endnu lettere for familien Danmark også efter de miksede lån. Der er plads til yderligere opsparing, der er plads til yderligere forbrug.

Når Socialdemokratiet i betænkningsbidraget skriver, at huslejen vil stige med 19 pct., så er det ikke rigtigt, og det kan kun undre, i og med at vi i bemærkningerne til